

Sygn. akt IV U 732/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2014r. w S.

odwołania A. O. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 kwietnia 2013 r. Nr (...) - (...)

w sprawie A. O. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje A. O. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.04.2013 r. do 30.03.2015 r.

Sygn. akt.: IV U 732/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art. 57 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił A. O. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2013 r. w związku z wypadkiem przy pracy.

Decyzja powyższa została wydana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 18 kwietnia 2013 r. .(k. 108).

A. O. (1) wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach, od decyzji z dnia 24 kwietnia 2013 r., w którym domagał się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. O. (1) urodzony (...), był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy okresowo od 15.12.2009 r. do 31.03. 2013 r. Przed upływem tego okresu ubezpieczony złożył kolejny wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do renty na dalszy okres.

W toku postępowania orzeczniczego A. O. (1) został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która rozpoznała u niego: padaczkę pourazową, zaburzenia osobowości i zachowania u osoby po urazie czaszkowo-mózgowym, przebyłym w 2008 r. (k. 6-7 a.l.).

W ocenie komisji lekarskiej ZUS, schorzenia te nie powodują aktualnie niezdolności do pracy ubezpieczonego. Organ ten w uzasadnieniu ustaleń orzecznich podkreślił, że ubezpieczony dobrze zaadaptował się do obecnej sytuacji i podjął naukę na studiach wyższych. Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej z dnia 23 kwietnia 2013 r. (k. 110 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurolog, psychiatra, psycholog, chirurg (k. 14), którym zlecił sporządzenie opinii odpowiadającej na pytanie czy ubezpieczony jest zdolny do pracy. Biegli po zbadaniu ubezpieczonego zdiagnozowali u niego następujące schorzenia – określenie chorób: stan po urazie wielonarządowym z urazem czaszkowo-mózgowym (20.06.2008r.). Padaczka pourazowa. Ograniczone zaburzenia emocji i zachowania. Stan po urazie głowy i klatki piersiowej (20.06.2008 r.). (k. 28 a.s.). Zdaniem biegłych schorzenia te powodują w dalszym ciągu częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo od 01.04.2013 r. do 31.03.2015 r.

Orzeczenie Komisji ds. orzekania o niepełnosprawności stało się podstawą wydania przez ZUS w dniu 24 kwietnia 2013 r. decyzji odmownej, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że główną przyczyną niezdolności do pracy ubezpieczonego, jest jego stan neurologiczny i psychiatryczny. Stan neurologiczny przejawia się głównie w padaczce, która uniemożliwia ubezpieczonemu pracę w określonych zawodach. Biegły psychiatra stwierdził utrzymującą się u ubezpieczonego (mimo leczenia) pobudliwość emocjonalną oraz trudności w kontroli emocji, organiczne zaburzenia osobowości i zachowania o etiologii pourazowej.

Do opinii tej zastrzeżenia złożył pozwany organ rentowy, jednocześnie wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych neurologa i psychiatry (k. 36 a.s.). Zastrzeżenia zostały sformułowane w formie załącznika do pisma procesowego (k. 38 a.s.). W zastrzeżeniach tych stwierdzono, że opinia nie zawiera odniesienia do wykształcenia ubezpieczonego, który posiada wykształcenie średnie ogólne. W przeszłości wykonywał różne prace, takie jak przedstawiciel handlowy, pakowacz. Ponadto obecnie jest w trakcie nauki – studia wyższe na kierunku: zdrowie publiczne. Ponadto organ rentowy twierdzi, że w badaniu psychiatrycznym nie stwierdzono istotnych funkcjonalnie deficytów neurologicznych.

W skutek czego nie może on wykonywać wielu prac (miedzy innymi: obsługiwać urządzeń w ruchu albo pracować na wysokości). Przyczyną stanu zdrowia i chorób ubezpieczonego, zdaniem biegłych, jest wypadek komunikacyjny jakiemu uległ on w dniu 20 czerwca 2008 r.

Biegli nie podzielają w tym względzie opinii Komisji Lekarskiej ZUS, na podstawie której wydano decyzję odmawiającą ubezpieczonemu prawa do renty z powodu częściowej niezdolności do pracy.

Następnie Organ Rentowy zakwestionował opinię wydaną w sprawie przez biegłych sądowych, przedstawił stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS oraz wniósł o powołanie innego biegłego sądowego lekarza neurologa i psychiatrę.

Ubezpieczony wyjaśnił, że jest na III roku studiów licencjackich i powodu, że trzy razy miał atak padaczki i musiał wziąć urlop dziekański po dwóch latach nauki. Jest na 6 semestrze nauki a program studiów przewiduje 7 semestrów. Pozostał mu więc jeszcze jeden semestr. Ponadto ubezpieczony wyjaśnił, że studia podjął w związku z zaleceniem lekarza neurologa, po to aby ćwiczyć pamięć. Pomimo tego nie jest w stanie zapamiętać treści wykładów i w związku z

tym nagrywa je. Lekarz zabronił mu wykonywania pracy fizycznej, zaś przy komputerze może pracować maksymalnie 4 godziny dziennie (k. 42 v - a.s.). Ubezpieczony wnosił o oddalenie tego wniosku dowodowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie ubezpieczonego jest zasadne. Bezsporne jest iż ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od grudnia 2009 r. do 31 marca 2013 r. Kwestią sporną jest stan zdrowia ubezpieczonego, po tej ostatniej dacie. Schorzenia będące następstwem wypadku przy pracy, w postaci padaczki pourazowej i organicznych zaburzeń emocji, w dalszym ciągu istnieją u wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia biegłych, w szczególności neurologa i psychiatry, jednoznacznie wskazuje, iż stosowane leczenie padaczki pourazowej nie hamuje w pełni występowania napadów padaczkowych. Biegli powołali się na dokumentację medyczną, która potwierdza ten fakt. Biegły psychiatra rozpoznał schorzenie „organiczne zaburzenia osobowości i zachowania o etiologii pourazowej”. Schorzenia te ograniczają w dalszym ciągu możliwość wykonywania pracy zarobkowej przez ubezpieczonego. Wskazali między innymi na ograniczenia, w wykonywaniu prac na wysokości oraz przy obsłudze urządzeń w ruchu. Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii biegłych, są one bowiem przekonujące. Podkreślić należy, iż ubezpieczony w chwili obecnej nie posiada wyuczonego zawodu a okoliczność, że podjął on studia licencjackie nie przesądza, że nabył on nowe umiejętności zawodowe, bo studiów tych jeszcze nie ukończył. Sąd nie zgodził się z argumentacją pozwanego organu rentowego zawartą w pisemnych zastrzeżeniach do opinii biegłych, że ubezpieczony może wykonywać takie prace jak przed wypadkiem t.j. przedstawiciela handlowego i pakowacza. Po pierwsze należy stwierdzić, iż ten pierwszy rodzaj pracy wymaga kierowania pojazdami mechanicznymi, zaś drugi wiąże się z wysiłkiem fizycznym. Ponadto przepis art. 12 ust. 1 i następne Ustawy emerytalno–rentowej podnoszą kwestie niezdolności do pracy do kwalifikacji osoby ubezpieczonej. A. O. (1) nie ma wyuczonego zawodu. Dopiero ukończenie studiów pozwoli na ocenę czy może on wykonywać pracę zgodnie z ukończonym kierunkiem. Nadmienić należy, iż zdolność do pracy należy odnosić do pełnego wymiaru czasu pracy. Jeżeli zaś istnieją ograniczenia czasowe np. w pracy z użyciem komputera nie można mówić o zdolności do pracy. Reasumując Sąd, uznał za zasadne oddalenie wniosku dowodowego o powołanie innych biegłych lekarzy, albowiem wnioski ten nie znajdował uzasadnionych przesłanek.

Mając na względzie powyższe, Sąd przyjął, że ubezpieczony A. O. (1) jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy, w związku z wypadkiem przy pracy i stosownie do treści powołanych na wstępie przepisów, jest on uprawniony do renty wypadkowej na dalszy okres wskazany w opinii biegłych.

W związku z tym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ par. 2 kpc, orzekł jak w sentencji.